

JAN SZCZEPAŃSKI?, syn LUDWIKA i WIKTORA
urodzony 2.10.1895 r. w Ostrowka na ziemi lubelskiej.
Był kolejarem, dochodząc do stopnia STARSZEGO ASESORA
w wileńskiej DOKP. Życie swoje, nacechowane
patriotyzmem i sercem oddane Wilnu, poświęcił
sprawom społecznym. Działając w Związku
Kolejowców Polskich, gdzie doszedł do funkcji Viceprezesa
Zarządu Okręgu, był głównym inicjatorem reaktywowania
osiedla Kolonia Kolejowa, po dewastacjach i upadku
w czasie II-giej wojny światowej. Tu wznosił
dom rodzinny, zawsze aktywny członek Zarządu
Towarzystwa Spółdzielczego „Kolonia Kolejowa„ (później
„Kolonia Wileńska„) ~~który~~ którego został prezesem.

Gdy z początkiem lat 30-tych powstała inicjatywa
budowy kościoła w Kolskiej, Szczepański przekazał
część swej „działki„ pod kościół i otoczenie.
Ufundował także ołtarz główny do kościoła p.w Chrystusa
Króla, który został poświęcony w 1936 r. przez arc.
ks. Jędrzejkowskiego.

Jan Szczepański swą aktywnością i pomysłami

które realizował, spowodował porzucit Ostiedla
i rozgłos w społeczeństwie wileńskim.

~~Sędzi~~ W latach 1939-44 autorzytet Szczepańskiego
i jego społecznikowski zmysł ~~zdał~~ pomógł wielu
mieszkańcom Kolonii w trudnych i dramatycznych
sytuacjach. Jego dom stał się ostoją i etapem
dla ramyde żołnierzy AK i skrytycz kontaktowy dla konspiracji

W czas „Ostrej Bramy”, o świcie 7 lipca 1944, gdy zaostrzeni sytuacją
mieszkańcy znosili pod kołobój ciężko rannych żołnierzy 3 Brygady,
z potrzeby chwili Szczepański, uzgodniwszy z proboszczem ks. Lucjanem
Perelwasiem - Sołtanem i cześ. Zdzisławem Gustawem Malawko, oddał
cały parter swego domu pod potrzebny ramyde, przenosząc się
z rodziną na poddasze.

Przy pomocy ochotników spośród mieszkańców utworzono
wnet w domu Szczepańskiego lazaret polowy z salą operacyjną.
Nikt wówczas nie przypuszczał, że w ciągu kilku dni ten
stworzony ad hoc szpital powstający się o szloch, doutrawiania
i inne domy miejsc pod opiekę kierownika 250 pacjentów
Centrum tego lazaretu, gdzie wykonywano wszystkie operacje
porozwał dom Szczepańskiego.

Po rozbrojeniu, po likwidacji lazaretu, dom Szczepańskiego
porozwał stał się miejscem kontaktów i pomocy mieszkańcom
i prześladowanym strukturalom Polskiego Państwa Podziemnego

Wśród podopiecznych zamieszkiwał w Szczepańskich
(zagrożony zsyłką) przez Orlęwego ZKP - Witold
Cierewski przed eksportacją do Polski.

W grudniu 1944 Jan Szczepański został aresztowany
przez NKWD, wziętym na Żubinkach i wywiezionym
na „Wielką Ziemię”. To samo spotkało Gustawa
Malawko i ks. Lucjana „Zwiastana” kapelana AK

R.F.